

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 91/19

Luxembourg, den 10. juli 2019

Dom i sag C-163/18
HQ m.fl. mod Aegean Airlines

Passagerer, der er berettigede til at kræve refusion af deres flybilletter hos deres rejsearrangør, har ikke mulighed for også at kræve refusion hos luftfartsselskabet

En sådan kumulation ville føre til en uberettiget overbeskyttelse af passagerne til skade for luftfartsselskabet

Den 19. marts 2015 reserverede tre personer returflyvninger mellem Eelde (Nederlandene) og Korfu (Grækenland) hos Hellas Travel, der er et rejsebureau med hjemsted i Nederlandene. Flyvningerne var en del af en »pakkerejse«, og prisen for denne blev betalt til Hellas Travel.

Flyvningerne skulle gennemføres af Aegean Airlines, der er et selskab med hjemsted i Grækenland, som med henblik herpå havde indgået en aftale med G.S. Charter Aviation Services, der er et selskab med hjemsted i Cypern: Aegean Airlines stillede mod betaling af et charterbeløb et bestemt antal sæder til rådighed for G.S. Charter Aviation Services. G.S. Charter videresolgte herefter disse sæder til tredjemænd, herunder til Hellas Travel.

Nogle dage før det aftalte afrejsetidspunkt meddelte Hellas Travel imidlertid de tre rejsende, at deres rejse var blevet aflyst. Aegean Airlines havde nemlig besluttet ikke længere at forestå flyvninger til og fra Korfu, fordi det var umuligt at opnå den pris, der forudgående var fastsat med Hellas Travel. Den 3. august 2016 blev Hellas Travel erklæret konkurs. Selskabet refunderede ikke de tre rejsende flybilletprisen.

De tre rejsende har anlagt sag ved Rechtbank Noord-Nederland (retten i første instans i Noord-Nederland, Nederlandene), som tilpligtede Aegean Airlines at betale dem en fast kompensation for aflysningen af deres flyafgang i medfør af forordning nr. 261/2004 om flypassagerers rettigheder ¹.

Denne ret har derimod ikke taget stilling til deres påstand om refusion af flybilletterne. Retten har forelagt Domstolen spørgsmål herom. Den ønsker oplyst, om en passager, som i henhold til direktivet om pakkerejser ² er berettiget til at kræve refusion af flybilletten hos sin rejsearrangør, kan kræve refusion af denne billet hos luftfartsselskabet på grundlag af forordningen om flypassagerers rettigheder.

I dommen af dags dato fremhæver Domstolen, at den blotte eksistens af en ret til refusion, der følger af direktivet om pakkerejser, er tilstrækkelig til at udelukke, at en passager, hvis flyvning er en del af en pakkerejse, kan kræve refusion af sin billet i henhold til forordningen om flypassagerers rettigheder hos det transporterende luftfartsselskab.

Domstolen anfører nemlig, at selv om EU-lovgiver ikke har ønsket at udelukke de passagerer, hvis flyvning er en del af en pakkerejse, fuldstændigt fra anvendelsesområdet for forordningen om flypassagerers rettigheder, har denne lovgiver dog med hensyn til disse til hensigt at bevare virkningerne af den ordning, der er blevet anset for at yde tilstrækkelig beskyttelse, og som er blevet indført tidligere i medfør af direktivet om pakkerejser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

² Rådets direktiv 90/314/EØF af 13.6.1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT 1990, L 158, s. 59).

Det følger heraf, at rettighederne til refusion af billetten i medfør af henholdsvis forordningen og direktivet ikke kan kumuleres. En sådan kumulation ville føre til en uberettiget overbeskyttelse af den pågældende passager til skade for det transporterende luftfartsselskab, idet sidstnævnte nemlig risikerer til dels at skulle bære det ansvar, der påhviler rejsearrangøren.

Denne konklusion gælder også i det tilfælde, hvor rejsearrangøren ikke er i stand til i økonomisk henseende at foretage refusionen af billetten og ikke har truffet nogen foranstaltning for at sikre denne refusion. I denne forbindelse fremhæver Domstolen, at direktivet bl.a. fastsætter, at rejsearrangøren skal godtgøre, at han stiller tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb. Domstolen henviser i øvrigt til sin praksis, hvorefter en national lovgivning kun opfylder de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, korrekt, såfremt den har til virkning effektivt at sikre passagerene tilbagebetaling af samtlige erlagte beløb i tilfælde af rejsearrangørens insolvens. Såfremt dette ikke er tilfældet, har den berørte rejsende under alle omstændigheder mulighed for at anlægge et søgsmål mod den pågældende medlemsstat med påstand om erstatning for det tab, som denne har lidt som følge af en tilsidesættelse af EU-retten.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127